

SUOMEN TEOSOFISEN
SEURAN

JÄSENLEHTI

N:o 6. MARRASK. 1918.

JYVÄSKYLÄ 1918,
SAARIJÄRVEN PAAVO O.-Y:n KIRJAPAINO.

SUOMEN T. S:N SÄÄNTÖJEN VAHVISTUS.

Niin pian kuin uusi yhdistyslaki julkaistaan, on haettava Senaatilta vahvistusta Suomen T. S:n säännöille. Koska on mahdollista, että sääntöihin vielä tahtoisimme joitain muutoksia ja parannuksia, olisi hyvä, jos ehtisimme pitää vuosikokouksen, ennenkuin hakemus jätetään Senaattiin; onhan kokouksen muuten valtuutettava joku hakemusta jättämäänsikin. Mutta kiireen sattuessa voimme kyllä yleisellä äänestykselläkin (§ 39) päättää samoista asioista.

P. E.

SUOMEN TEOSOFINEN SEURA JA SEN YLISIHTTEERI.

1.

Olemme läpikäyneet niin masentavan kriisin kansallisessa historiassamme ja elämme yhä vielä niin kohtalokkaassa ajassa, että jokaisen Suomen T. S:n jäsenen velvollisuus on ajatella oman Teosofisen Seuransa oloa ja elämää ja kysyä itseltään: mitä varten on S. T. S. olemassa? mikä on sen työ ja tarkoitus? ja kuinka tämä parhaiten on toteutettavissa? Ne hirveät ja järkyttävät kokemukset, jotka tänä vuonna ovat tulleet osaksemme, ovat T. S:n jäsenille selvästi näyttäneet, kuinka tärkeätä on, että Teosofinen Seura ei sekaannu mihinkään yhteiskunnallis-valtiolliseen työhön, olkoon meidän jäsenten sympatiat kuinka elävästi tahansa semmoisen työn puolella. Kun vuonna 1916 Tietäjässä pohdittiin puolelta jos toiselta T. S:n suhdetta sosialismiin, ja kun muutamalta taholta vaatimalla vaadittiin, että T. S:nkin piti ottaa osaa sosiaaliseen undistustyöhön, silloin asetuin minä jyrkästi toiselle kannalle. T. S:n tehtävä ei ole työskennellä veljeyden puolesta sillä tavoin kuin työväenliike, T. S:n tehtävä on toteuttaa veljeyttä omassa piirissään — se oli minun ohjelmani; ja pyytäisin, että ne jäsenet, jotka eivät tarkalleen muista silloista polemiikkia, kai-

vaisivat esille v. 1916 Tietäjän ja lukisivat uudelleen nuo kirjoitukset, varsinkin minun kirjottamani artikkelit, sillä niistä kuvastuu yhä edelleen horjumaton kantani.

Äskeisessä vuosikokouksessa kuulimme, millä tavalla Teosofisen Seuran nimi — ohimennen kyllä — tuli sekotetuksi punaiseen vallankumoukseen, kun Kalevala-looshi Helsingissä pani toimeen juhlan Kansallisteatterissa n. k. ensiavun hyväksi. Toimeenpanijoiden tarkoitus ja vaikutin oli mitä puhtain ja epäitsekäin, mutta sen kautta, että Kansallisteatteri tuli „otetuksi“, ei suosiolla luovutetuksi tai vuokratuksi, ja että juhla „Työmiehessä“ ilmoitettiin Teosofisen Seuran toimeenpanemaksi, sekaantui T. S:n nimi väkivallan tapaiseen tekoon, mikä ei suinkaan ollut omiaan kirkastamaan T. S:n mainetta. Ja vaikken ollut Suomen T. S:n johdossa kuluneena työ kautena, sain kuulla kunniani Helsingissä tämänkin erehdyksen johdosta. Ei mitään semmoista olisi tapahtunut, jos kaikki olisivat olleet selvillä T. S:n tarkotuksesta ja työstä sillä tavalla kuin niitä asioita olen esittänyt edellämmainituissa kirjoituksissani.

Mutta — ollut on ollut, ja nyt meidän tulee ajatella tulevaisuutta ja katsoa, että tästä lähtien omaamme selvemmät käsitteet Teosofista Senraamme koskevista asioista. Romanttisista haaveiluista on luovuttava ja entistä tarmokkaammin on jatkettava ja laajennettava T. S:n todellista positiivista työtä siihen suuntaan kuin v. 1916 esitin.

Luonnollista on, että ne jäsenet, jotka eivät minua personalisesti kannata, pelkäävät Suomen T. S:n vajoavan „taantumuksen“ valtaan, jos minä taas joutuisin johtavaan asemaan. Sentähden onkin paikallaan, että otetaan kysymys minun ylisihteeriyydestäni vielä kerran esille.

Kolmessa vuosikokouksessa olen nyt julkituonut haluni olla poissa Seuran johdosta. Ensimmäisellä kerralla — Viipurissa v. 1916 — luovuin tästä halustani vuodeksi kokouksen hartaasta pyynnöstä; muistan erittäin toht. Angervon lausuman tervehdyksen Mikkelistä: „valitaan nyt vanha ylisihteeri elinkaudeksi, niin pääsemme vastedes kaikista vaalipuuhistä.“ Toisella kerralla — Helsingissä v. 1917 — suostuttiin pyyntööni ja valittiin toinen ylisihteeri; minusta samalla tehtiin kunniajäsen ja „perustajaylisihteeri“. Luulin silloin, että olisin siitä lähtien vapaa johtajahuolista ja saisin antautua kokonaan kirjalliseen ja tutkijatyöhön.

Kolmannella kerralla — Tuonenkylässä tänä vuonna — selititin niinkään ennen vaalia, että pysyin järkähtämättä vanhalla kannallani, kun minua taasen oli ehdotettu. Kuitenkin tein lisäyksen. Kokemukset tänä vuonna olivat olleet sitä laatua, että tuntui olevan tarpeen luja, määrätietoinen johto. Lisäyksessäni esitin

sentähden samaa, mitä olin lausunut edellisessä vuosikokouksessa, että jos joskus tulevaisuudessa tulisin uudelleen ylisihteeriksi, tahdoisin „johtaa“ ja „hallita“ aivan toisenlaisilla edellytyksillä ja valtuuksilla kuin ennen. Mainitsin m. m. siitä melkoisesta lisäverotuksesta, josta kokous vastikään oli tehnyt päätöksen (10 à 30 mk. v:sta 1919 lähtien), että se vielä oli „lapsellinen“ verrattuna niihin uhrauksiin, joita minä tulisin pyytämään. Pidän sentähden viisaimpana, ettei kokous ajattelisi minua ainakaan vielä.

Oli kuitenkin vaadittu lippuäänestys, jonka toisena ehdokkaana olin minä. Ennen äänestystä selitti muuan „vastustajistani“, että äänestyksen tulos — oli se mikä tahansa — oli pidettävä Mestarin tahdon ilmaisuna, johon kaikkien yksimielisesti tulisi alistua.

Kun äänet laskettiin, olin saanut jokseenkin kaksi kolmatta osaa äänistä. Itse istuin syrjässä suuressa mielen ahdistuksessa, sillä en halunnut tulla ylisihteeriksi, ennenkuin selvästi olisin Seuralle saanut esittää kantani ja suunnitelmani, toiveeni ja vaatimukseni. Äkkiä juolahti mieleeni pelastuksen mahdollisuus: jos saan vuosikokouksen hyväksymään toisen ehdokkaan — V. H. V:n jonkinlaiseksi varaylisihteeriksi ensi kokoukseen saakka, ehdin sillä välin määritellä kantaani ja toivomukseni Seuralle. Samalla kuis-kasi Mefistofeles korvaani, että nyt tarjoutui tilaisuus kcotella sitä yksimielisyyttä, jota äsken oli vakuutettu.

Nousin lavalle, kiitin kunniaista ja kysyin: „tahdotteko te nyt siis kaikki yksimielisesti kannattaa minua?“

„Tahdomme“. kuului vastaus.

„Täyttäkää siis pyyntö. Luvatkaa, että teette minulle piener palveluksen, jonka kohta esitän. Mutta luvatkaa ensin!“

Tiesin vallan hyvin, että semmoinen puhuttelutapa oli sopivampi lasten kesken kuin aikuisten. Mutta ajattelin toiselta puolen, että menettelytapa oli anteeksiannettava ihmisten kesken, jotka rakastivat toisiaan veljinä ja luottivat toisiinsa. Ja tiesin myös, että jos „vastustajani“ vähänkään luottivat minuun ja näkivät minussa omien sanojensa mukaan „Mestarin tahdosta“ valitun johtajan, he hymyhuulin suostuisivat pyyntööni.

Sen sijaan nousi kohta innokas vastustus heidän puoleltaan, jopa vielä eräskin puhuja huomautti, että jollen muutta mitkittä suostunut kokouksen päätökseen, oli minulla ainakin mahdollisuus poistua Suomen T. S:sta. Näin ollen en tietenkään osannut muuta kuin esittää julki pyyntöni — johon suostuttiin! Mutta samalla lisäsin, etten nyt tahdonut olla nimellisestikään ylisihteeri. „Vasta ensi vuonna, jos tahdotte ja kun sitä ennen olen kantani esittänyt, lupaan tulla ylisihteeriksi.“ Tähän suostuttiin.

V. H. V. oli siis valittu ylisihteeriksi. Hän suostui ottamaan

toimen vastaan, käsittäen sen kuitenkin jonkinlaiseksi varaylisihteeriudeksi. Ehdotin, että vanha hallitus valittaisiin uudelleen ja siihen pari uutta jäsentä kuoleman y. m. esteiden kautta poistuneiden sijaan. Tämäkin tapahtui.

Mutta viikkoa myöhemmin tuli V. H. V. luokseni ja pyysi, että vapauttaisın hänet luottamustoimestaan. Koska hän esitti pätevät syyt, en katsonut olevan itselläni oikeutta kieltäytyä. Otin siis vastaan nimellisen ja virallisen ylisihteeriyden, joten vuosikokouksen toivomus ja päätös täten täyttyi. Mutta käytännölliset asiat järjestettiin niin, että minun ei tarvitse muuta kuin allekirjottaa jäsendiploomit ja takaa — näkymättömänä johtajana — seurata Seuran asioita. Tilaisuuden sattuessaa saatan tietysti johtaa hallituksen kokouksia, kuten jo on tapahtunut, mutta muuten asioita johtaa rouva Olga Salo hallituksen varapuheenjohtajana.

Nämä historialliset tosiseikat osottanevat kyllin pätevästi, etten nyt istu ylisihteerinä mistään omasta persoonallisesta tahdostani. On näin ollen suorastaan väärin puhua minun vallanhimostani. Vallanhimo on sillä, joka pyrkii valtaan. Minä en pyri valtaan.

Toinen asia on, että jos vastuu minulle uskotaan ja jos vastuun otan päälleni, silloin tahdon mahdollisimman paljon valtaa ja vapautta täyttääkseni vastuun voimieni takaa. Tätä ohjelmaa olen pitkin vuosia noudattanut, ja jotkut ystäväni, jotka eivät ole minua ymmärtäneet, ovat siinä nähneet vallanhimoa. Ja kuitenkin se on vain käytännöllistä järkeä.

Olen tällä hetkellä uudestaan Suomen T. S:n johdossa, mutta — merkillistä kyllä — en tiedä vielä, tuleeko minun siitä surra vai iloita. Vaikka eihän se niinkään merkillistä ole. Eikö T. S. Suomessa tavallaan ole minun lapseni? Enkö minä sitä rakasta kuin omaa lasta ainakin? Enkö soisi, että se kaikella tavalla hyvin menestyisi ja paljon hyvää saisi aikaan maailmassa? Kysymys ylisihteeriudesta on mielestäni mitä vakavin asia.

Ja sentähden olenkin oikeutettu puhumaan avomielisesti omasta suhteestani tähän sydämelleni kalliiseen Seuraan. Ei kukaan teistä toivo hartaammin kuin minä, että Seuramme etunenässä olisi viisas, voimakas ja virheetön olento, mutta jos kohtalo tahtoo, että minunlaiseni puutteellinen ihminen pitää Seuran ohjaksia kädessään, niin koettakaamme yhteisvoimin kantaa yhteistä taakkaa ja hoitaa meille uskottua leiviskää. Sillä yhteinen on taakka ja yhteinen on leiviskä, vaikka kunniasija annetaankin yhdelle. Ja ehkä se, joka kunniasijalla istuu, sittenkin on semmoinen, jommoisen me yhdessä olemme ansainneet.

2.

Mitä näet Teosofisen Seuran ylisihteeriys (tai presidenttiys tai yleensä johtava asema) sisältää ja tarkoittaa sen katsantokannan valossa, jota esitin Tietäjässä 1916? Mihinkä se oikeuttaa ja mihin se velvottaa?

Se on tietysti riippuvainen T. S:n tehtävistä ja seuraa välittömästi siitä määrittelystä, minkä näille annamme. Se on sen tähden kahtalainen: osaksi negatiivinen, osaksi positiivinen.

Teosofisen Seuran ensimmäinen ohjelmapykälä edellyttää, kuten jo „Valoa kohti“ kirjan motossa sanoin, että T. S. on vapaan ajattelun temppele. Sen veljeys alkaa suvaitsevaisuudesta, koska teosofian henki on totuuden etsimistä, ei totuuden tiedolla ylpelämistä. Olen kutsunut tätä ohjelmapykälää negatiiviseksi, koska se ei velvota positiiviseen työhön ulospäin, ainoastaan sisälliseen kasvuun ja kehitykseen Seuran omassa piirissä ja niinmuodoin vain veljellisen esimerkin näyttämiseen maailmalle. Älkäämme parantako maailmaa, vaan itseämme! Mikäli itse paranemme, sikäli vaikutamme parantavasti maailmaankin. Kun itse vilpittömästi etsimme totuutta, tulee jokainen löytömmä hyödyksi muillekin.

Tämän veljeistyön alalla ylisihteerinkin asema ulospäin on negatiivista laatua. Hän on ikäänkuin korkein lainvalvoja, joka sanoillaan ja esimerkillään kehottaa jäseniä veljelliseen yhteiselmään ja suvaitsevaisuuteen Seurassa, samalla kun hän tarkasti valvoo, ettei Teosofisen Seuran nimeä saa sekottaa eli yhdistää mihinkään lahkolaisriitaan, puolueellisuuteen tai poliittiseen tai yhteiskunnalliseen työhön. Seurana T. S. saattaa puolustaa ja äänestää ainoastaan omantunnon ja uskon, ajatuksen ja sanan, tutkimisen ja kokoontumisen vapautta, jonka puoltaminen juuri sisältyy Seuran ohjelmaan. Muissa suhteissa Seuran vapaus ilmenee sen moninaisuudessa ja rikkaudessa: sen jäsenet kuuluvat erilaisiin yhteiskunnallisiin puolueihin tai ovat puolueettomia; toiset ovat raittiusihmisiä ja kasvissyöjiä, toiset juovat viiniä, syövät lihaa; toiset ovat kristittyitä, toiset buddhalaisia; toiset ovat filosofeja, toiset varsinaisesti teosofeja j. n. e. Kaikkia yhdistää sama totuuden etsimisen ja veljellisen suvaitsevaisuuden ylevä henki. Ja ylisihteeri on kuin isä, joka valvoo lastensa askelia.

Ylisihteeriksi on siis valittava henkilö, jonka teosofiseen laajanäköisyyteen luotetaan, joka on tunnettu teosofisen hengen eläväksi edustajaksi. Ja kun kerran semmoinen henkilö valitaan, on luotettava hänen johtoonsa, on annettava sille arvo ja kunnia. Hän olkoon kuin hallitsija, jonka valta on yhtä suuri kuin vuosikokouksen.

Mutta Teosofisen Seuran työ on myös positiivista laatua. Se on osaksi teosofisten oppien, teosofisen elämänymmärryksen levittäminen ja tunnetuksi tekeminen, osaksi teosofian syventäminen ja uusien totuuden puolien paljastaminen. Teosofia ei näet ole valmis oppijärjestelmä, vaan elämänymmärrys, jonka jatkuvana tunnusmerkkinä on henkinen totuuden etsintä ja totuuden tiedossa kasvaminen. Toiseen ohjelmapykälään liittyy välttämättä kolmasakin. Ylisihteerin samoin kuin jokaisen jäsenen työ voi täten olla positiivisestikin teosofinen. Sanomme „voi“, sentähden että kaikki positiivinen työ tapahtuu yksilöiden välityksellä eikä niinmuodoin ketään saata siihen velvottaa. Positiiviseen työhön ottavat osaa ne yksilöt, jotka siihen kykenevät ja tuntevat siihen halua. Jos ylisihteeriksi valitaan henkilö, joka kykenee luennoimaan, kirjoittamaan j. n. e., on luonnollista, että hän ylisihteerinäkin sitä työtä tekee. Mutta hän ei tee sitä, sentähden että hän on ylisihteerii, vaan sentähden, että hän yksilönä siihen kykenee.

Positiivinen teosofinen työ -- sekä propagandatyö että okkultinen -- menestyy samassa määrin kuin Seura sitä kannattaa. Tämähän onkin T. S:n tehtävä ja etuoikeus. Epäviisaasti Seura menettelisi, jos se jättäisi lahjakkaita työntekijöitä avustamatta. Minulle tosin takavuosina eräs ulkomaalainen teosofi lausui: „liian lahjakkaat ja etevät teosofit eivät oikeastaan sovi Teosofiseen Seuraan, sillä he häiritsevät Seuran rauhallista elämää ja työtä.“ Mutta eikö päinvastoin Seura vajoaisi hengettömäksi, itsetyytyväiseksi, paikallaan seisovaksi kirkkokunnaksi, jollei sen jäsenissä löytyisi nerokkaita ja lahjakkaita olentoja, tieteellisiä tutkijoita ja salatiiteilijöitä, jotka sitä ravistavat, pitävät hereillä ja työntävät eteenpäin? Epäviisaasti T. S. menettelee, jos se työntää luotaan etevä teosofeja ja okkultisteja. Eikö Teosofisen Seuran temppele, eikö teosofinen elämänymmärrys ole kyllin laaja suvaitakseen piirissään esim. kuinka monta opettajaa tahansa? „Se ei tule toimeen ilman itsenäisiä, taitavia ja oppineita jäseniä“, kirjoitin Tietäjässä toissa vuonna, „ja se suosii heitä ja heidän työtään eikä työnnä heitä luotaan... Kuinka muuten uskallamme toivoa, että keskuuteemme syntyisi pitkälle kehittyneitä sieluja? Jos heillä vain on kärsimystä ja pilkkaa, vainoa ja ahdistusta odotettavana, minkätähden he syntyisivät maan päälle? Työtä he tahtovat tehdä, työtä ihmiskunnan kehittämiseksi ja onnellistuttamiseksi, ja työhön meidän täytyy antaa heille tilaisuutta.“

Seurassa kokoamme varoja vuosimaksuilla, veroilla y. m. tavoilla juuri sitä varten, että olisimme tilaisuudessa edistämään ja kannattamaan sitä positiivista teosofista työtä, joka tehdään yksilöiden välityksellä.

Ja jos kerran olemme selvillä näistä periaatteista, on verrat-

tain helppo joka erikoistapauksessa sovelluttaa niitä käytäntöön; arviataan vain asianomainen henkilötuntemus. Mitä nyt esim. minun asemaani ylisihteerinä tulee, riippuu se osaksi siitä, mitä T. S:n jäsenet minusta ajattelevat, osaksi siitä, missä arvossa itse pidän itseäni.

3.

Kykenenkö minä ylisihteerin negatiiviseen tehtävään? Olenko kylliksi suvaitsevainen ja veljellinen? Onko minulla kyllin laaja, selvä ja syvä käsitys teosofiasta ja Teosofisen Seuran tehtävästä?

Näihin kysymyksiin en ole oikea mies itse vastaamaan. Seuran jäsenet päättäkööt, kelpaanko Seuran elämän korkeimmaksi valvojaksi, onko minun henkeni kylliksi teosofinen.

Semmoinen ylisihteerä tahtoisin kuitenkin olla jäsenten silmissä, ylisihteerä, jolle täydellä luottamuksella on uskottu johto, auktoriteetti ja kunnia. En tahtoisä, että minua pikkumaisesti kahdehdittäisiin, moittittäisiin tai vastustettaisiin. Ne, jotka eivät voi minua hyväksyä tai kunnioittaa, hillitkööt itseään ja vaietkoot, kunnes saavat toisen johtajan. Teosofeina meidän toki pitäisi ymmärtää, että juoruamalla ja panettelemalla, salassa tai julkisesti vehkeilemällä emme saata edistää sitä asiaa, jonka paras on sydämellämme. Tarkotus ei pyhitä keinoja. Olkaamme gentlemanneja. Jos jonkun valitsemme kunniasijallemme, antakaamme hänelle se kunnia, mikä hänelle valitsemanamme tuleva on. Ja vähemmistö tyytyköön ehdottomasti enemmistön tahtoon. Minä en ainakaan ylisihteerinä tahtoisä olla jäsenten silmätikkuna, kompastuskivenä ja syntipukkina, vaan heidän rakastamanansa ja kunnioittamanansa isänä ja johtajana. Se on suora ja vilpitön ajatukseni.

Soisin myös, että minulla olisi mahdollisimman suuri valta tässä negatiivisessa tehtävässäni. Tahtoisin olla kuin hallitsija, joka ympäröi itseään ministereillä osaksi heiltä neuvoa kysyäksen, osaksi luovuttaakseen heille toimeenpanovallan ja juoksevien asioiden hoidon. Tahtoisin olla kuin hallitsija, jonka veto painaa yhtä paljon vaa'assa kuin kokonaisen vuosikokouksen päätös ja joka ylhäisyydessään on vapautettu kaikesta käytännöllisestä hommasta paitsi asiapapereiden allekirjottamisesta. Tahtoisin hallitsijan tapaan korkeimman päätösvallan myöskin aineellisten varojen käytämisessä.

Tätä kriikka tahtoisin ja toivoisin ylisihteerinä, ettekä nyt, rakkaat ystävät, saata moittia minua siitä, että ajatuksiani salaisin.

Tulee sitten kysymys positiivisesta teosofisesta työstäni ja haluanko, kykenenkö siihen. Tähän kysymykseen vastaatte te,

mutta ette yksin, sillä siihen vastaan itsekin. Ja itse sanon, että juuri positiivista teosofista työtä haluan tehdä; en liioin saata ummistaa silmiäni siltä tosiseikalta, että tämä työni on Suomessa menestynyt, joka ehkä puolestaan todistaa, että siihen kykenen. Sanonpa suoraan: vaikkette te uskoisikaan, että kykenen kirjoittamaan, luennoimaan, tekemään tutkimuksia j. n. e., uskon itse — minun täytyy uskoa, sillä muuten elämälläni ei olisi sisältöä eikä tarkotusta. Yksilön elämäntyö onkin aina asia, johon hänen itsensä täytyy uskoa, ennenkuin maailma häntä huomaa.

Otaksukaamme nyt siis, että kykenen positiiviseen teosofiseen työhön. Pitääkö silloin asemani ylisihteerinä estää ja ehkäistä minua tässä positiivisessa työssä? Eikö päinvastoin ole suotava, että ylisihteeriyys edistäisi ja helpottaisi tätä toista työtäni?

Ylisihteeriydestä halusin luopua sitä varten, että vapaammin saisin tehdä positiivista teosofista työtä. Pitäisikö minun nyt taas — jos uudestaan tulisin ylisihteeriksi — tuntea tämän taakan sillä tavalla painavan harteillani, etten jaksa, en ennätä, en saata antautua varsinaiseen työhöni? En ainakaan itse sitä soisi. Jos minun pitäisi sitä pelätä, kielläytyisin mitä jyrkimmin ylisihteeriydestä. Minulla on ennestään kymmenvuotinen kokemus asiasta. Silloin tunsin velvollisuudekseni palvella Teosofista Seuraa, uhrata sille ajatukseni ja huoleni kirjallisen teosofisen työni kustannuksella. Nyt en enää tunne niin; en missään tapauksessa tahdo palata *status quo*'hon. Pikeemmin minusta tuntuu, että Teosofisen Seuran vuoro on nyt katsoa, että saan rauhassa työskennellä.

Kuinka siis toivoisin, että asiat järjestettäisiin? Millä tavalla olisi käytävä käsiksi kysymyksen käytännöllisiin ja taloudellisiin puoliin?

Mielestäni on olemassa kaksi tapaa, jolla uutta järjestelmää voidaan toteuttaa. Ne eivät ole vaihtoehtoisia, sillä toinen on joka tapauksessa välttämätön. Tätä jälkimäistä tapaa tahtoisin nimittää passiiviseksi, toista aktiiviseksi.

Jos Seura tahtoo toteuttaa passiivista järjestelmää, kuvittelen sen puhuvan näin: „me tahdomme perustaja-ylisihteerin jälleen ylisihteeriksi. Luotamme häneen. Hyväksymme mitä hän on edellä esittänyt. Olkoon hän meidän ylisihteerimme negatiivisessa merkityksessä. Pysyköön syrjässä Seuran virkatehtävistä ja hoitakoon omaa positiivista työtään. Emme häneltä muuta odota kuin että hän valvoisi Seuran kohtaloa. Sen verran aikaa ja huolta toivomme hänen vapaaehtoisesti uhraavan Suomen T. S:lle.“

Täten Seura tyytyisi siihen asiain tilaan, joka nyt tänä vuonna vallitsee. Toteutumatta jää silloin Väinö Valvanteen viime jäsenlehdessä (siv. 5) lausuma toivomus, että „P. E. niin pian kuin mahdollista ottaisi tehokkaammin osaa Seuran toimintaan eikä

pitäisi itseään ulkopuolella olevana". Se tietenkin jää toteutumatta, sillä se olikin ylen rohkea toivomus.

Viime vuosikokouksessa Seura kauniilla tavalla osotti kunnioitustaan Seuran virkailijoita kohtaan ja yritti toteuttaa uutta järjestelmää, määrätessään kuusi tuhatta markkaa vuodessa ylisihteerin ja ylisihteeriyden yhteydessä olevien virkatehtävien palkkaamiseksi. Väinö Valvanne kirjottaa tästä viime jäsenlehdessä (siv. 4): "Tätä paitsi päätettiin nyt ensi kerran maksaa ylisihteerille kunnollinen palkka, jotta hän voisi todella käyttää aikaa ja työtä Seuran palvelukseen. Määrättiin ylisihteerin palkaksi 6000 mk. vuodessa, johon silloin sisältyvät myös apulaisisihteerin palkka, jäsenlehden toimitus j. n. e."

Jos joku toinen valitaan ylisihteeriksi, silloin hän epäilemättä kunnollisesti palkattuna ottaa hoitaakseen Seuran kaikkia asioita. Mutta minähän olen poikkeusasemassa. Minä en tahdo sekaantua käytännöllisiin virkatehtäviin. Sentähden olen kiitollinen Seuralle tuosta kuudesta tuhannesta toisella tavalla. Nyt olen tilaisuudessa tehokkaammin kuin ennen käyttämään apua, koska heille maksetaan kunnollisesti palkkaa.

Tämä viime vuosikokouksen päätös tekee siis Seuralle mahdolliseksi toteuttaa minuun nähden se uusi järjestelmä, jota olen nimittänyt passiiviseksi.

Aktiivinen järjestelmä merkitsisi taas toista. Se merkitsisi, että Seura tahtois jollain erityisellä tavalla kannattaa positiivista työtäni, että Seura pitäisi minun työtäni luennoitsijana, kirjailijana, tutkijana, opettajana j. n. e. semmoisessa arvossa, että puolestaan tahtois tasata tietäni tässä matoisessa maailmassa, jotteivät ulkonaiset olosuhteet sitä työtä haittaisi.

Sen enempää en nyt tahdo puhua näistä asioista.

Joka tapauksessa pidätän aina kuusi kuukautta vuodessa kirjalliseen työlleni, jolloin vetäydyn maaseudun rauhaan jatkamaan tutkimuksiani ja panemaan paperille, mitä sydämessäni liikkuu.

Tässä olen nyt lausunut julki ja pelkäämättä pukenut muotoon joitakuuta suunnitelmiani, joita vuosikausia olen mielessäni hautonut. Ollessani viimein ylisihteerinä en löytänyt tilaisuutta niiden ilmoittomiseksi. Mutta koska itsepintaisesti tahtoite minua uudestaan ylisihteeriksi, olen katsonut oikeudekseni ja velvollisuudekseni puhua suuni puhtaaksi. Nykyinen ylisihteeriyteni on vain väliaikaista. Ensi vuosikokouksessa tulee todella kysymys siitä, haluatteko minut vielä ylisihteerin istuimelle. Lupasin ottaa paikan vastaan, jos haluatte. Mutta samalla lupasin esittää oman kantani asioissa, ettette "ostaisi sikaa säkissä".

Nyt olen täyttänyt lupaukseni pääpiirteissä ja teidän asiakseenne, rakkaat ystävät, jää pohtia ja päättää, missä määrin olen

luottamuksenne saavuttanut ja missä määrin toiveeni ja suunnitelmani ovat teistä viisaita. Suotava on, että näitä asioita tarkoin ajattelette. Suotava on myös, että niistä keskustelette, esim. looshi-kokouksissa, ja vaihdatte niistä mielipiteitä. Voitte olla keskenänne kirjeenvaihdossa, voitte myös käyttää tätä jäsenlehteä ajatustenne väliittäjänä. Ensi vuoden alussa ilmestyy taas numero tätä lehteä ja siinä voitte lyhyissä ja ytimekkäissä kirjoituksissa tuoda ilmi mielipiteenne, jos niin haluatte. Tämä asia ei ole tarkotettu minkäänlaiseksi „vallankaappaukseksi“ minun puoleltani, olen vain suoraan ja vilpittömästi lausunut oman kantani, niinkuin Teosofisessa Seurassa sopii.

Painostan sentähden vielä kerran, että te ette ole mihinkään sidotut; minä yksin lupaukseni nojalla olen. Te olette vapaat valitsemaan kenen tahansa sopivan henkilön ylisihteeriksi, ja uskokaa minua vakuuttaessani, että olen täysin lojaali, rauhaa rakastava ja päätökseen tyytyvä Suomen Teosofisen Seuran jäsen.

Sammattissa lokakuun 3 p:nä 1918.

PEKKA ERVAST.

Suomen T. S:n perustaja-ylisihteerii.

KUINKA SE KÄVISI PÄINSÄ?

Jos Suomen Teosofisen Seuran jäsenet katsoisivat voivansa hyväksyä niitä periaatteellisia näkökohtia allekirjottaneen ylisihteeriydestä, joita edellä olen esittänyt, mitenkä silloin Seuran sääntöjen puolesta olisi mahdollista toteuttaa noita näkökohtia käytännössä? Sääntömme eivät myönnä ylisihteerille semmoista valtaa ja auktoriteettia.

Löytyisi keino. Uusissa säännöissämme on pykälä, jota hie-man laajentamalla voisimme hyväksemme käyttää. Tämä on pykälä 20. Se kuuluu: „Seuralla on oikeus valita kunniajäseniä.“ Muuttamalla se näin kuuluvaksi vastaisi se uutta tarkotusta: *Seuralla on oikeus valita kunniajäseniä sekä määrätä heidän asemansa ja etuoikeutensa Seurassa.*

Allekirjottaneella on jo kunnia olla kunniajäsen.

PEKKA ERVAST.

VELJESRAHASTO.

Muistan sanoneeni marraskuun 17 p:nä 1916, kun T. S:n muistojuhlissa esitin aatetta veljesrahastosta samaan suuntaan kuin

Tietäjän marraskuun vihossa 1916, että tulisi pian aika, jolloin selvästi huomaisimme, kuinka tärkeä ja siunauksellinen semmoinen rahasto olisi. Veljesrahasto perustettiin ja vuosikokous 1917 sen virallisesti vahvisti. Kuitenkin poikettiin tärkeässä kohdassa minun ehdotuksestani. Veljesrahaston § 2 sanoo nyt, että „varat syntyvät ja lisääntyvät vapaaehtoisista, tilapäisistä lahjotuksista j. n. e“. Minun alkuperäinen ehdotukseni oli, että jokainen S. T. S:n jäsen olisi velvollinen säännöllisillä kuukausimaksuilla kartuttamaan veljesrahastoa. En ajatellut sitä hyväntekeväisyyslaitokseksi, vaan rehelliseksi ja vilpittömäksi yritykseksi ratkaista taloudellinen kysymys Seuran omassa piirissä (kts. kirjoitustani Tietäjässä).

Nyt olemme varsinkin tänä vuonna nähneet, kuinka suurenmoinen ja kauaskantava merkitys semmoisella rahastolla olisi. Ne pienet varat, mitkä rahastolla oli, ovat tuottaneet paljon siunausta sekä lahjojen että lainojen muodossa. Vielä enemmän hätää ja kurjuutta olisimme kyenneet lieventämään, jos rahasto olisi ollut suurempi tai jos se yhtä mittaa pysyisi „elävänä“ siten, että sitä säännöllisesti kartutettaisiin. Ehkä vielä olisi syytä esim. ensi vuosikokouksessa ottaa asia puheeksi ja mahdollisesti muuttaa § 2 semmoiseksi, jommoisena sitä alun pitäen ajattelin. Tuleehan meidän nyt vastedes ryhtyä vakavasti verottamaan itseämme aivan uusilla perusteilla ja aivan toisella voimalla ja vauhdilla kuin ennen.

P. E.

TUONENKYLÄN TEOSOFINEN PÄÄMAJA.

Luovuttaessani viime vuonna Tuonenkylän päämajan Suomen Teosofiselle Seuralle lausuin toivomuksena, että jäsenlehdessä saisin luoda lopullisen yleiskatsauksen päämajan kustannuksiin ja sitä varten tehtyihin lahjotuksiin. Kansallissota astui kuitenkin esteenä väliin, ja niin siirtyi tuumani toistaiseksi. Mutta koska nyt karma on määrännyt minut tämän jäsenlehden numeron toimittajaksi, tahdon suorittaa yllämainitunkin velvollisuuteni ja osaltani oikaista mahdollisia epäilyksiä päämajaa varten („maakassalle“) ja temppeleä varten („temppeleirahastoon“) tehtyjen lahjotusten toisiin tarkoituksiin käyttämisestä. Puhumattakaan siitä, että itse olen suurimpia lahjottajia – rahallisestikin, – olen päinvastoin päämajan hyväksi käyttänyt kaikki semmoisetkin lahjotukset, jotka nimenomaan annettiin minulle henkilökohtaisesti „vapaasti käytettäväkseni“; semmoisia olivat esim. kaikki herra J. R. Hannulan suuremmat lahjat, yhteensä yli kuusi tuhatta markkaa. Samaten

on kaikista suurin lahjottaja, tohtori John Sonck, joka ei ole Suomen, vaan Skandinavian T. S:n jäsen, minun neuvostani ja kehotuksestani sijoittanut lahjotuksensa temppelirahaston ja maakassan hyväksi.

Alotankin nyt tarkalla ja täydellisellä rahalahjotusten luettelolla, joka käsittää pitkän ajan: marraskuun 18 p:stä 1910 loka-kuun 29 p:ään 1916, siis miltei umpeen kuusi vuotta.

1.

Suomen Teosofisen Seuran Päämajalle sen pystyttämistä varten annetut rahalahjat, joihin myös sisältyvät temppelejä varten ja „temppeleirahastoon“ tehdyt lahjotukset.

Datum	Lahjottajan nimi (ja osoite) tai nimimerkki	Smk.	piä
1910			
Marrask. 18	Rouva Tyyne Vuorejuuri, Alberga	36:	—
Jouluk. 6	Herra Kaarlo Leisiö, U. S. A.	10:	—
„ 31	Neiti Piippa Heliö, Tuonenkylä	1:	40
1911			
Tammik. 5	Herra Vilho Heliö, Tuonenkylä	1:	55
„ 13	Rva Chr. Solenius, Sundsvall, Ruotsi	50:	—
„ 14	Neiti M. Paadenhovi, Porlom	50:	—
„ 15	Neiti Piippa Heliö, Tuonenkylä	2:	—
Helmik. 1	Mr. A. V. Petersin istunn. nettotul. (P.E.)	75:	—
„ 6	d:o d:o (P. E.)	25:	—
„ 19	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	10:	—
Maalisk. 6	„ Onni Karsten	6:	—
„ 6	„ G. V. Heiskanen, H:ki	5:	—
„ 12	Rva Naemi Saari, Kurikka	10:	—
„ 14	Netto matinéesta ¹² / ₃	230:	71
„ 14	Kurikan looshi	10:	—
„ 19	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	5:	—
Huhtik. 3	Nti Emilia Lindroos, Juankoski	7:	—
„ 4	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	5:	—
„ 18	Rva Emilia Hiisivaara, Äggelby	30:	—
„ 27	„ H. Lehtinen, Voikka	60:	—
	Siirto	629:	66

D a t u m		Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	p:ää
1911		Siirto	629:	66
Huhtik.	27	Nti Anna Rouhiainen, Viipuri	5:	—
Toukok.	1	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	5:	—
Kesäk.	7	" A. A. Saarnio	10:	—
"	22	" G. V. Heiskanen, H:ki	5:	—
Heinääk.	3	Nti Miina Lempinen, U. S. A.	50:	—
"	20	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	5:	—
"	24	Ylioppilas Harald Tanner, H:ki	10:	—
Syysk.	2	Hra J. Pura, Lahti	2:	—
"	4	Nti Mandi Paadenhovi, Porlom	50:	—
"	8	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	5:	—
Lokak.	5	d:o d:o	5:	—
"	31	Hra G. A. Ryyänen ("X")	5:	—
Marrask.	2	" G. V. Heiskanen, H:ki	5:	—
"	1	"Muutammat ystävät"	1,000:	—
"	22	Ins. G. J. von Fieandt (vihellyskonsertti)	200:	—
Jouluk.	6	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	5:	—
1912				
Tammik.	7	"Satunnainen tulo"	7:	75
Helmik.	4	d:o	7:	50
"	24	Otava I, Mikkeli	34:	—
"	29	"Muutammat ystävät"	644:	72
Maalisk.	16	Hra O. Karsten, Tampere	5:	95
"	16	"Muutammat ystävät"	10:	—
"	30	Otava II, Mikkeli	30:	—
"	30	Rva Sigrid Rahkonen, Virolahti	50:	—
Huhtik.	27	Otava I, Mikkeli	38:	—
"		"Satunnainen tulo"	2:	35
Toukok.	17	Tulot matinéesta	195:	60
"	20	"T.S. jäsen" (hra J. R. Hannula, Somero)	25:	—
"	28	H. Kanerva	3:	50
Kesäk.	16	Otava I, Mikkeli	36:	—
"	18	"T. S. jäsen"	25:	—
"	22	"N. N."	5:	—
Heinääk.	11	Otava II, Mikkeli	42:	—
"	15	Rva Rosa Laakso keinua varten	25:	95
"	19	"T. S. jäsen"	25:	—
"	27	"N. N."	5:	—
Siirto			3,214:	98

Datum	Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	p:ää
1912			
	Siirto	3,214:	98
Elok.	7 "X"	20:	—
"	13 Nti Mandi Paadenhovi, Porlom	50:	—
"	20 "T. S. jäsen"	25:	—
"	26 "N. N."	5:	—
"	23 Hra Hj. Järvinen, H:ki	100:	—
Syysk.	1 " J. Sirviö	50:	—
"	3 Otava I, Mikkeli	36:	—
"	19 "T. S. jäsen"	25:	—
"	27 "N. N."	5:	—
Lokak.	19 "T. S. jäsen"	25:	—
"	25 Otava I, Mikkeli	36:	—
Marrask.	20 Tri W. Angervo, Mikkeli	40:	—
"	20 "T. S. jäsen"	25:	—
"	26 Hra C. Petrell, H:ki	50:	—
"	29 Nti Aino Heino, Kuopio	25:	—
"	30 " Fina Onkinen	20:	—
Jouluk.	4 Hra Pekka Sikiö Jaakkima	100:	—
"	10 " Ilmari Helle, Tuonenkylä	3:	—
"	19 "T. S. jäsen"	25:	—
"	19 Otava I, Mikkeli	36:	—
"	"Keräys" (neiti S. Jalovaaran kttä, Kansallispankki)	425:	—
"	21 Rva Ida ja nti Signe af Hällström, H:ki	100:	—
"	21 Hra Rantanen	40:	—
"	24 Professori V. Heikel, H:ki	500:	—
"	24 "Keräys" (nti S. J., Kansallisp.)	575:	—
"	26 Eri henkilöitä Voikalla (V—a)	50:	—
1913			
Tammik.	6 Nti Linda Edström, Stockholm, Ruotsi	1,400:	—
"	11 Rouva Eva Widenius	45:	—
"	11 "Keräys"	520:	—
"	13 Hra Viktor Kivimäki	20:	—
"	18 "T. S. jäsen"	25:	—
"	23 Hra A. Myllyoja	20:	05
"	25 "Keräys"	390:	—
"	27 d:o	150:	—
"	30 "T. S. jäsen"	4,200:	—
	Siirto	12,376:	03

D a t u m		Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	p:ää
1913			Siirto	12,376: 03
Helmik.	4	Hra Oscar Korkeamäki, U. S. A.	50:	81
"	4	Rva Hilma Lehtinen, Tuonenkylä	1,000:	—
"	6	Nti Eva Blytt, Kristiania, Norja	50:	—
"	6	Hra Hugo Valvanne	100:	—
"	12	" Otto Keskinen	20:	—
"	18	T. S. jäsen"	25:	—
"	22	Hra G Wilber	100:	—
"	22	" D. Riihelä	25:	—
Maalisk.	2	Koululainen „Lelle Krohn“ † testamentti	135:	—
"	5	Hra A. R. Kankkunen, Kotka	2:	—
"	5	Mr. Michael Lybeck, U. S. A.	25:	81
"	10	6 jäsentä Iisalmen looshista	110:	—
"	11	Hra Erkki Melartin, Boxbacka	100:	—
"	13	Matinée ⅓ temppelein hyväksi	100:	—
"	13	Nti Aino Impi Salmi, Alavus	100:	—
"	13	" Anna Joutsenpuro, U. S. A.	102:	80
"	13	H Öhmann, Porvoo	40:	—
"	14	Hra Otto Keskinen, Jyväskylä	20:	—
"	18	"T. S. jäsen"	40:	—
"	18	Hra Onni Karsten, T.re	6:	—
"	18	Nti Helmi Savo	—:	70
"	25	" Mandi Paadenhovi, Porlom	100:	—
"	25	Hra Heikki Hakulinen	100:	—
"	28	Tri John Sonck, Viitasaari	400:	—
"	30	Apteekkari Hj. Drake, Viitasaari	100:	—
Huhtik.	6	"T. S. jäsen"	50:	—
"	6	Hra J. A. Tukiainen, H:ki	70:	—
"	10	" J. Littunen, N. Y., U. S. A.	101:	50
"	15	Koululainen Armas Saari	5:	—
"	21	Hra Otto Keskinen, Jyväskylä	20:	—
"	24	Rva Rosa Laakso	1,000:	—
"	26	Mr. Kustaa Pirkola, U. S. A.	36:	—
"	27	"Eräs rouva"	10:	—
"	27	Matinée temppelein hyväksi	60:	—
Toukok.	7	Kalervo looshi, Oulunkylä	77:	22
"	7	d:o d:o keräys	11:	—
"	9	Eräs „T. S. jäsen“	50:	—
"	9	Rva Ida Heliö	4:	—
			Siirto	16,723: 87

Datum	Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	piä
1913		Siirto	16,723: 87
Toukok. 9	Tri W. Angervo, Mikkeli	150:	—
" 12	Kalevala looshi, H:ki	57:	40
" 12	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	10:	—
" 14	Neidit Suoma & Rauha Telenius, Turku	102:	—
" 14	Nti Mandi Paadenhovi, Porlom	1:	—
" 16	Herrasväki J. & R. Johans, Turku	30:	—
" 16	Hra F. Heliö, Tuonenkylä	100:	—
" 21	" Otto Keskinen, Jyväskylä	20:	—
" 24	Rva Rosa Laakso, Tuonenkylä	1,000:	—
" 25	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	11:	—
" 31	Sampo looshi, Viipuri	100:	—
Kesäk. 1	Matinée $\frac{2}{3}$	45:	64
" 3	Hra Hugo Valvanne, Tuonenkylä	10:	—
" 4	" Halme	5:	—
" 4	Rouva Anna Masalin, Turku	35:	—
" 5	Aura looshi, Turku	40:	—
" 7	Teos. Toimeenpaneva Komitea (Kanna- tusliitto	300:	—
" 10	"T. S. jäsen"	350:	—
" 10	Tri J. Sonck	500:	—
" 23	Hra Otto Keskinen, Jyväskylä	20:	—
" 24	"Tempelirahasto" kuukausiavustajilta, käteiskeräys	78:	—
" 28	Rva Rosa Laakso, Tuonenkylä	1,000:	—
" 29	Tri John Sonck	500:	—
" 30	Hra A. A. Saarnio	14:	—
Heinäk. 1	" D. Riihelä	5:	—
" 3	" Jussi Simpanen, Tuonenkylä]	2:	—
" 6	" J. Lehtinen	30:	—
" 6	" M. Heikkilä	25:	—
" 8	" F. Heliö, Tuonenkylä	150:	—
" 9	Nti Gyda H. abjorn, Norja	50:	—
" 10	Eräs "T. S. jäsen"	50:	—
" 11	Tri V. Angervo, Mikkeli	20:	—
" 12	Rouva Sigrid Rahkonen, Virolahti	10:	—
" 18	Hra & rouva Pihlajamäki	10:	—
" 23	Nti Linda Edström, Stockholm, Ruotsi	10:	—
" 24	"T. S. jäsen"	1,600:	—
	Siirto	23,164:	91

Datum		Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	p:ää
	1913	Siirto	23,164:	91
Elok.	1	Rouva Laina Helle	10:	—
"	3	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	3:	—
"	5	" J. A. Tukiainen, H:ki	10:	—
"	8	Neidit Suoma & Rauha Telenius, Turku	40:	—
"	8	Rva & herra Pihlajamäki	10:	—
"	9	Tri J. Sonck	500:	—
"	9	Opettaja Kyösti Laine, T:re	3:	—
"	9	"T. S. jäsen"	50:	—
"	11	Hra Jussi Simpanen, Tuonenkylä	2:	—
"	15	Nti Mandi Paadenhovi, Porlom	30:	—
"	27	" Linda Edström, Stockholm, Ruotsi	10:	—
"	27	Hra Otto Keskinen, Jyväskylä	40:	—
Syysk	1	" Elis Kulppi, Hyvinkää	6:	—
"	2	Tri John Sonck, Viitasaari	500:	—
"	3	Hra J. Halmesmäki, Vaasa	5:	—
"	6	Mr. Yrjö Kangas, Sointula, Canada	5:	05
"	6	Hra Jussi Simpanen, Tuonenkylä	2:	—
"	7	Opettaja Kyösti Laine, T:re	5:	—
"	9	Neidit Suoma & Rauha Telenius, Turku	20:	—
"	9	"T. S. jäsen"	50:	—
"	10	Tri W. Angervo, Mikkeli	40:	—
"	12	Rouva A. Gluud, Toijala	5:	—
"	15	Rouva & herra Pihlajamäki	10:	—
"	21	Tri John Sonck	1,000:	—
"	22	Rva K. Ignatius, Iisalmi	15:	—
"	25	Neiti Linda Edström, Ruotsi	10:	—
"	25	Hra Onni Karsten, Tre	3:	90
"	26	" J. Tukiainen	10:	—
"	26	" F. Heliö, Tuonenkylä	20:	—
"		Hrat M. Virtanen, E. Mustonen, J. & H. Granholm, Kurikka	20:	—
Lokak.	1	Hra F. Heliö	10:	—
"	2	Opettaja Kyösti Laine, T:re	7:	—
"	3	Hra T. Riihelä	5:	—
"	4	Neidit Suoma & Rauha Telenius, Turku	20:	—
"	9	"T. S. jäsen"	50:	—
"	11	Hra P. Heino, Kuopio	10:	—
"	11	" Pekka Sikiö	25:	—
		Siirto	25,726:	86

D a t u m		Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	pää
1913				
		Siirto	25,726:	86
Lokak.	15	Hra F. Heliö	65:	—
"	19	Tri John Sonck	500:	—
"	19	Tampereen looshi harmoniumia varten	200:	—
"	20	Rouva Naemi Saari, Kurikka	10:	—
"	20	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	3:	—
"	22	" & rouva Pihlajamäki	10:	—
"	24	" Otto Mölsä, Viipuri	20:	—
"	26	" T. Riihelä	10:	—
"	27	" K. Nikula, Tuonenkylä	8:	—
"	27	" J. Tukiainen	10:	—
"	28	Neiti Linda Edström, Ruotsi	10:	—
"	30	Rouva Olga Salo	50:	—
"	31	Neiti Lempi Nissinen, Pori	5:	—
Marrask.	3	Hra Hj. Järvinen, H:ki	50:	—
"	5	" Jussi Simpanen	2:	—
"	6	Neiti Fanny Pyhtilä, Raahe	25:	30
"	8	Neidit S. & R. Telenius, Turku	20:	—
"	9	"T. S. jäsen"	50:	—
"	10	Rouva & herra Pihlajamäki	10:	—
"	14	Hra Rob. Sumu, Turku	5:	—
"	17	Tri John Sonck	500:	—
"	22	Hra F. Heliö	50:	—
"	26	Nti Linda Edström, Ruotsi	10:	—
"	30	" Lempi Nissinen, Pori	5:	—
Jouluk.	5	Rouva Naemi Saari, Kurikka	5:	—
"	5	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	3:	—
"	5	Rva Anna Luikko, Joensuu	12:	—
"	6	Cpettaja Juho Petäjaniemi	12:	—
"	9	Ndit S. & R. Telenius, Turku	20:	—
"	9	"T. S. jäsen"	50:	—
"	9	Hra T. Riihelä	5:	—
"	11	Rva Olga Salo	10:	—
"	15	Hra Jussi Simpanen	2:	—
"	15	" Juho Sala	5:	—
"	16	" Elis Kulppi, Hyvinkää	6:	—
"	22	" & rouva Lundström	30:	—
"	25	Rouva Laina Helle	20:	—
"	28	Hra G. V. Heiskanen	3:	—
			Siirto	27,538: 16

Datum	Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	piä
1913		Siirto	27,538: 16
Jouluk.	29 Nti Linda Edström, Ruotsi		10: —
"	30 " Tilda Lehtovaara, U. S. A.		22: 20
1914			
Tammik.	2 Hra & rva Pihlajamäki		10: —
"	5 " F. Heliö		20: —
"	8 " T. Riihelä		5: —
"	8 " G. V. Heiskanen		3: —
"	9 Nti Lempi Nissinen, Pori		5: —
"	10 " Mandi Paadenhovi, Porlom		30: —
"	11 Hra E. Virta, Turku		18: —
"	12 „T. S. jäsen“		50: —
"	13 Ndit S. & R. Telenius, Turku		20: —
"	15 Rva Olga Salo		10: —
"	19 Herra Jussi Simpanen		2: —
"	19 Nti Hilma Mandelin † testamentti		100: —
"	22 Hra T. Riihelä		5: —
"	24 Tri W. Angervo, Mikkeli		50: —
"	24 Kauppias J. V. Hytönen, Jyväskylä		50: —
"	29 Neiti Linda Edström, Ruotsi		10: —
"	30 Rouva Olga Salo		10: —
"	30 Tri John Sonck		100: —
Helmik.	1 Hra Jussi Simpanen		2: —
"	1 „T. S. jäsen“		260: —
"	1 Rouva & nerra Pihlajamäki		20: —
"	5 Opettaja Kyösti Laine, T:re		7: —
"	5 Rva Sigrid Rahkonen, Virolahti		30: —
"	6 Nti Lempi Nissinen, Pori		5: —
"	10 Ndit S. & R. Telenius, Turku		20: —
"	10 Tri Sonck, Viitasaari		600: —
"	15 Hra T. Riihelä		5: —
"	21 " Pekka Heino, Kuopio		10: —
"	26 " G. V. Heiskanen, H:ki		6: —
"	27 Rva Olga Salo		10: —
Maalisk.	2 Nti Linda Edström, Ruotsi		10: —
"	2 Hra Jussi Simpanen		2: —
"	5 " Edv. Kanninen, Hämeenlinna		15: —
"	6 Tri John Sonck		300: —
		Siirto	29,370: 36

D a t u m		Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	piä
1914				
			Siirto	29,370: 36
Maalisk.	6	Nti Lempi Nissinen, Pori		5: —
"	6	Hra A. A. Saarnio		12: —
"	9	"T. S. jäsen"		50: —
"	10	Ndit S. & R. Telenius, Turku		20: —
"	15	Hra T. Riihelä		10: —
"	18	" K. Nikula		10: —
"	20	Tri J. Sonck		500: —
"	24	Hra & rva Pihlajamäki		10: —
"	26	" G. V. Heiskanen		5: —
"	29	Nti Mandi Paadenhovi, Porlom		50: —
"	30	" Linda Edström, Ruotsi		10: —
Huhtik.	3	Hra Jussi Simpanen		2: —
"	6	" F. Helio		150: —
"	7	Rouva Olga Salo		10: —
"	9	"T. S. jäsen"		50: —
"	10	Ndit S. & R. Telenius, Turku		20: —
"	18	Nti Sivi Jalovaara, H:ki		55: —
"	22	Rouva A. Gluud, Toijala		5: —
"	22	Hra & rva Pihlajamäki		10: —
"	30	Rva Olga Salo		10: —
Toukok.	1	Tri J. Sonck		400: —
"	1	Nti Lempi Nissinen, Pori		10: —
"	3	" Linda Edström, Ruotsi		10: —
"	3	Opettaja Kyösti Laine, T:re		7: —
"	3	" Helmi Jalovaara		22: —
"	4	Hra Taneli Riihelä		5: —
"	9	"T. S. jäsen"		50: —
"	13	Hra Jussi Simpanen		2: —
"	19	Ndit S. & R. Telenius, Turku		20: —
"	19	Rva Kyllikki Ignatius, Iisalmi		45: —
"	29	Tri John Sonck		300: —
Kesäk.	3	Nti Linda Edström, Ruotsi		10: —
"	4	Hra Jussi Simpanen		2: —
"	4	Rva Olga Salo		10: —
"	8	Hra Elis Kulppi, Hyvinkää		12: —
"	9	"T. S. jäsen"		50: —
"	14	Hra G. V. Heiskanen		7: —
"	19	" & rva Pihlajamäki		20: —
			Siirto	31,346: 36

D a t u m		Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	piä
1914		Siirto	31,346:	36
Kesäk.	23	Hra A. A. Saarnio	10:	—
"	25	" J. Halmesmäki, Vaasa	10:	—
"	27	" & rva Lundström, Lahti	30:	—
Heinäk.	2	" Taavi Vuorenjuuri, Alberga	120:	—
"	3	Tri J. Sonck	400:	—
"	5	Hra J. V. Hytönen, Jyväskylä	50:	—
"	5	Rouva Olga Salo	10:	—
"	9	"T. S. jäsen"	50:	—
"	11	Hra Rob. Suniu, Turku	6:	—
"	17	Hra Jussi Simpanen	2:	—
Elok.	2	Tri J. Sonck	400:	—
"	13	"T. S. jäsen"	72:	50
"	1	Tri J. Sonck	300:	—
"	20	Opettaja Kyösti Laine, T:re	7:	—
"	20	Hra G. V. Heiskanen, H:ki	3:	—
Syysk.	4	Tri J. Sonck	100:	—
"	11	"T. S. jäsen"	50:	—
"	13	Hra & rva Pihlajamäki	30:	—
"	15	" P. Heino, Kuopio	10:	—
"	16	Rva A. Gluud, Toijala	5:	—
"	18	Ndit S & R. Telenius, Turku	40:	—
"	30	Hra Juho Tukiainen	18:	—
Lokak.	5	Nti Lempi Nissinen, Pori	25:	—
"	7	Tri J. Sonck	200:	—
"	12	"T. S. jäsen"	50:	—
"	16	Hra Edv. Kanninen, Hämeenlinna	15:	—
"	17	Nti Fiina Onkinen	10:	—
"	19	Tri J. Sonck	400:	—
Marrask.	3	Neiti Suoma Telenius, Turku	20:	—
"	9	"T. S. jäsen"	50:	—
"	15	Hra G. V. Heiskanen	6:	—
"	21	" J. Petäjaniemi, Kaipiaisen	20:	—
Jouluk.	1	" Otto Mölsä, Viipuri	300:	—
"	1	" Perttilä, Viipuri	20:	—
"	7	"T. S. jäsen"	50:	—
"	14	Opettaja K. Laine, T:re	7:	—
"	24	Sampo looshi, Viipuri	80:	—
Siirto			34,322:	86

D a t u m		Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	p:iä
1915				
			Siirto	34,322: 86
Tammik.	8	Hra Juho Inberg, Kuopio	25:	—
"	10	Tri J. Sonck	250:	—
"	11	"T. S. jäsen"	50:	—
"	18	Opettaja K. Laine, T:re	7:	—
"	20	Tri J. Sonck	160:	—
"	22	Tri J. Sonck	250:	—
"	30	Hra Elis Kulppi, Hyvinkää	12:	—
Helmik.	9	"T. S. jäsen"	50:	—
"	12	Nti Lempi Nissinen, Pori	20:	—
"	15	Tri J. Sonck	400:	—
"	18	Nti Mandi Paadenhovi, Porlom	50:	—
Maalisk.	2	Hra A. A. Saarnio	24:	—
"	12	"T. S. jäsen"	50:	—
"	14	"X"	2:	—
"	15	Rva Anna Luikko, Joensuu	14:	—
"	31	Hra P. Heino, Kuopio	6:	—
Huhtik.	8	" & rva Pihlajamäki	60:	—
"	12	"T. S. jäsen"	50:	—
"	16	Opett. K. Laine, T:re	7:	—
Toukok.	6	Hra Taavi Vuorenjuuri	14:	25
"	9	"T. S. jäsen"	50:	—
"	10	Tri J. Sonck	100:	—
"	21	Hra & rva Pihlajamäki	10:	—
"	24	" G. V. Heiskanen	12:	—
"	30	d:o	6:	—
"	30	Tri J. Sonck	450:	—
Kesäk.	10	Hra G. V. Heiskanen	6:	—
"	11	"T. S. jäsen"	50:	—
"	16	Hra G. V. Heiskanen	3:	—
"	27	" V. Lundström, Lahti	60:	—
Heinäk.	20	Opett. K. Laine, T:re	7:	—
"	20	Tri J. Sonck	350:	—
"	20	Nti Riika W. & tri J. S.	100:	—
"	20	"T. S. jäsen"	50:	—
"	20	d:o	35:	—
"	30	Tri J. Sonck	500:	—
Elok.	13	Hra & rva Pihlajamäki	30:	—
"	26	" F. Heliö	30:	—
			Siirto	37,613: 11

Datum		Lahjottajan nimi (ja osote) tai nimimerkki	Smk.	piä
1915		Siirto	37,613:	11
Syysk.	6	Nti M. Paadenhovi, Porlom	50:	—
"	16	Tri J. Sonck	500:	—
Lokak.	23	Opett. K. Laine, T:re	7:	—
"	29	Hra F. Heliö	100:	—
Marrask.	7	" T. Eränen, H:ki	1,000:	—
Jouluk.	23	Rva Sigrid Rankonen, Virolahti	25:	—
"	24	Hra F. Heliö	1,500:	—
1916				
Tammik.	28	Opett. K. Laine, T:re	7:	—
Helmik.	19	Neiti M. Paadenhovi, Porlom	50:	—
Maalisk.	26	Neiti Emilia Kortesmäki, Somero	15:	—
Kesäk.	20	Opett. K. Laine, T:re	7:	—
Lokak.	29	Kauppias J. V. Hytönen, Jyväskylä	50:	—
Summa			40,924:	11

Rahalahjojen joukkoon on myös luettava suomennospalkkiot viiden „Salaisen Opin“ niteen kääntämisestä, jotka palkkiot á Smk. 80: — painoarkilta Väinö Valvanne ja minä yhteisesti luovutimme päämajan hyväksi, siis:

V. H. V. ja P. E. vuosina 1910 – 1914 Smk. 4,800: — .

Jos edellisestä taulukosta teemme muutamia tilastollisia yhteenlaskuja eri henkilöitten lahjotuksista, saamme seuraavan listan henkilöistä, jotka ovat lahjottaneet vähintään tuhat markkaa:

Herra Toivo Eränen	Smk.	1,000: —
Rouva Hilma Lehtinen	"	1,060: —
Neiti Linda Edström	"	1,510: —
„Muutamat ystävät“	"	1,654: 72
„Keräys“	"	2,060: —
Herra Fredrik Heliö	"	2,195: —
Rouva Rosa Laakso	"	3,025: 95
„Salaisen Opin“ suomentajat	"	4,800: —
Herra J. R. Hannula	"	8,007: 50
Tohtori John Sonck	"	11,400: —

Summa Smk. 36,713: 17

Tästä listasta puuttuu vielä oma nimeni, mutta minun yksityiset avustukseni selviävät seuraavasta.

Suomen Teosofisen Seuran Päämajan kustannukset.

Kustannuksiin luen maiden oston, huviloiden, ulkorakennusten ja kellarin pystyttämisen ja korjaukset, puutarhan alkuperäisen raivauksen (Smk. 758:40), aitauksen pystyttämisen, Seuralle siirtyneiden huonekalujen teettämisen, lainhuudot y. m. pienempiä eriä, joita en ole laskenut juokseviin menoihin. Kaikki nämä kustannukset heinäkuun 2 p:stä 1910 lokakuun 20 p:ään 1917 tekivät yhteensä Smk. 75,414:27. Useimmista laskuista minulla on kuitit, mutta paljon on luonnollisesti semmoisia menoja, joista ei ole kuitteja. Kuitteja on yhteensä Smk. 69,983:21 suuruisesta summasta.

Koko päämajahomma on tavallaan ollut kuin satua. Ryhtyessäni siihen kesällä 1910 ei minulla ollut käteistä rahaa sitä varten kuin Smk. 3,000:—, jonka summan Väinö Valvanne oli minulle lainannut. Lisäksi sain lainaksi tädiltäni neiti M. Törnroosilta Smk. 10,000:—, rouva Rosa Laaksolta Smk. 9,000:—, kamreeri Taavi Vuorenjuurelta Smk. 1,000:— ja faktori E. E. Haposelta Smk. 1,700:—; eli yhteensä Smk. 24,700:—. Mutta jo seuraavan vuoden lopulla alkoi tulla apua ulkoapäin suuremmassa mitassa, kun marraskuun 6 p:nä (1911) „muutamat ystäväät“ toivat käteeni Smk. 1,000:— ensimmäisenä säästöeränään. Ja kun vuoden 1912 lopulla „keräys“ pantiin toimeen, kun „eräs T. S:n jäsen“ (J. R. Hannula) teki ensimmäisen suuren lahjotuksensa (Smk. 4,200:—), silloin jo aloin uskoa, että vähitellen selviytyisin veloistani. Vuonna 1913 syntyi temppeli-innostus, rahaa tulvi sitä varten, ja tohtori J. Sonck liittyi järeillä tykeillään lahjojen pommittajien joukkoon.

Kun vihdoin vuonna 1917 luovutin päämajan Suomen Teosofiselle Seuralle, eivät ainoastaan kaikki juoksevat velat olleet kunnialla suoritetut, vaan vieläpä seisoviakin oli jonkun verran lyhennetty.

Päämajan tila lokakuun 21 p:nä 1918, jolloin luovutus tapahtui, näkyvä seuraavasta taulusta:

Debet.

An. Velka M. Törnroosille . . .	Smk. 10,000:—
d:o R. Laaksolle	„ 6,000:—
d:o V. Valvanteelle	„ 3,830:—
Lahjoja eri henkilöiltä	„ 40,924:11
Lahja V. H. V. ja P. E.	„ 4,800:—
Lahja Pekka Ervavilta	„ 9,860:16
	<hr/>
	Smk. 75,414:27

Kredit.

Per. Kustannukset:

A. Kuitit	Smk. 69,983: 21
B. Muut laskut	” 5,431: 06
	<hr/> Smk. 75,414: 27

Ylläolevasta käy selville, että vaikkei hyväksyttäisikään niitä menoja („muut laskut“), joista minulla ei ole kuitteja, on oma avustukseni siksi suuri, että se peittää kuitittomat laskut ja paljon muuta. Jos taas kaikki hyväksytään — kuten luonnollista on — ja avustukseeni vielä liitetään puolet V. H. V:n ja P. E:n yhteisestä lahjasta eli Smk. 2,400: —, joutuu osalleni yhteensä Smk. 12,260: 16 mikä on minun lahjani rahassa teosofiselle päämajalle. Tällöisiä huomautuksia en ollenkaan tekisi, sillä „hyvistä töistämme“ meidän ei pidä itse puhua, ellen olisi velvollinen ystäväni takia jollakulla sanalla torjumaan vääriä huhuja „maakassan“ yltäkylläisistä varoista.

Ja koska vielä on mahdollista, että joku luulee minulla päämajan omistajana olleen siksi hyvät tulot huoneiden vuokrista, puutarhasta j. n. e., että minun hyvinkin kannatti elää ja olla „Seuran kustannuksella“, pyydän tähän lisätä taulukon, joka selvittää nämä asiat.

3.

Suomen Teosofisen Seuran Päämajan vuotuiset juoksevat vuokra- y. m. tulot sekä vuotuiset juoksevat vero-, korko-, y. m. menot, siihen luettuna puutarhaan pantu työ ja sen tuottamat tulokset. Yhteenveto.

Vuosi	Tulot		Menot	
	Smk.		Smk.	
1910		92: 29		367: 75
1911	”	2,072: 93	”	1,954: 74
1912	”	1,268: —	”	1,902: 99
1913	”	2,037: 65	”	2,399: 77
1914	”	2,332: 75	”	1,909: 54
1915	”	3,046: 84	”	2,674: 68
1916	”	2,615: —	”	2,504: 52
1917	”	2,023: —	”	1,964: 58
Tappioni	”	190: 11		
		<hr/> Smk. 15,678: 57		<hr/> Smk. 15,678: 57

Eihän tuo „tappioni“ mikään todellinen tappio ollut, koska itse kaikkina noina vuosina olin vuokravapaasti asunut; sehän päinvastoin oli naurettavan pieni vuokra seitsemän vuoden asunnosta. Toiselta puolen pyydän huomauttaa, että tulojen puolelle olen laskenut vuokraa yksin V. H. Valvanteeltakin.

Lopuksi toistan tähän „kauppakirjan“, jonka teimme 1917 vuoden vuosikokouksen jälkeen, kun päämaja siirrettiin Seuran nimeen. Vuosikokouksen päätöksen mukaisesti luovutettiin siinä elinaikainen asunto minulle Tonttulasassa. Tämän suurenmoisen lahjotuksen kautta Seura puolestaan teki minun lahjotukseni tyhjäksi. Ja kun vielä valtio joskus maksaa sotakorvauksen päämajan mailla tehdyistä vahingoista, lankeaa siitä kauppakirjan mukaan minulle puolet. Täten minä loppujen lopuksi tulen jäämään Seuralle kijtollisuuden velkaan, ellei sitä katsota johonkin määrin korvatuksi sen työn ja huolen kautta, minkä aikoinani päämajan luomiselle omistin

4.

Kauppakontrahti.

Tänään tehdyssä Björkbacka nimisen R. N:lla 42 merkityn osan Prestbackan perintötaloa N:o 4 Helsingin pitäjän Baggbölen kylässä sekä samoin Vienola N:o 75 nimisen R. N:lla 4¹⁶⁷ merkityn palstatilan, joka on erotettu yllämainitusta perintötilaosasta, kaupassa on meidän allekirjottaneiden myyjän ja ostajan välillä sovittu ja suostuttu seuraavista ehdoista:

1) Kauppahinta Smk. 75,414:27 suoritetaan siten, että Smk. 10,000: — maksetaan 1 p:nä maaliskuuta 1918 6 % korolla tästä päivästä lukien, jotapaitsi ostaja ottaa vastatakseen rouva Rosa Laaksolle ja herra Vainö Valvanteelle olevat myyjän velat, tekevät yhteensä Smk. 9,830: — samoin korkoineen tästä kauppapäivästä lukien. Loppukauppahinta Smk. 55,584:27 lopullisesti saaduksi kuitataan siten, että myyjä lahjottaa ostajalle Smk. 12,260:16 sekä kuittaa ennen saaduksi Smk. 43,324:11.

2) Myyjä pidättää itselleen oikeuden kuolemaansa asti asua ja hallita Tonttula nimisessä huvilassa olevat hänen itsensä asuttavanaan tähänkin asti olleet 2 huonetta yläkerrassa ja 1 huone alakerrassa.

3) Kuluvan vuoden edestä menevät maksamatta olevat maksetut ja ulosteot jäävät ostajan suoritettavaksi.

4) Ostaja on oikeutettu kantamaan kaikki sotilastöistä tulevat korvaukset, ollen kuitenkin velvollinen niistä myyjälle suorittamaan puolet eli 50 %.

5) Kauppaa seuraa Piippalassa ja Tempelissä oleva irtaimisto sekä Tonttulan hallissa oleva irtaimisto.

Suomen Teosofisen Seuran puolesta:

Unto Nevalainen.

Pekka Ervast,
myyjä.

Todistavat:

J. A. Tukiainen.

Jaakko Liukkonen.

5.

Loppusana.

Kun päämaja siirtyi Seuralle, järjestettiin sen rahallinen puoli siten, että kiinnitystä vastaan otettiin Käsityöläispankista Helsingissä kahdenkymmentuhannen markan kassakreditiviivaina. Näin saaduilla rahoilla maksettiin pois velat neiti M. Törnroosille, herra V. H. Valvanteelle ja nyt äsken osaksi rouva R. Laaksolle. Koko krediitiviivä ei ole nostettu, mutta velkaa on myös rouva Laaksolle vielä kolme tuhatta, jotka maksetaan ensi vuonna.

Tämän vuoden vuosikokous oli yleensä sitä mieltä, että edelleen jatkettaisiin entisen hallinnon menetelmää ja vuokrattaisiin päämajan maita pienviljelijöille. Vaikka olin puheenjohtajana, en ottanut vuosikokouksessa ollenkaan osaa tähän keskusteluun, en sitä mielenkiinnolla seurannutkaan, jonka tähden myöhemmin, kun ylishteerin vastuu sittenkin lankesi minun osalleni, havaitsin olevani perin toista mieltä. Piippala maineen oli mielestäni mikäli mahdollista vuokrattava yhdelle kädelle ja mieluummin henkilölle, joka johonkin määrin tahtois ylläpitää päämajan traditsioneja. Hallinnossakin hyväksyttiin esittämäni mielipide. Löytyi siten sopiva vuokraajakin.

Päämajan maat ja Piippala on nyt 10 vuodeksi vuokrattu herra Onni Tuomiselle, T. S. J., ja hänen rouvalleen Hilma Lehtinen-Tuomiselle, joka vanhana päämajan asukkaana ja entisenä teosofisten kirjojen kaupustelijana on monelle Seuramme jäsenelle tuttu. Rouva Tuominen aikookin, niin pian kuin ajat ja olot tekevät sen mahdolliseksi, avata Piippalassa ensinnäkin kahvi-, sittemmin myös ruokatarjoilun Tuonenkylään eksyville ja siellä asuville Teosofisen Seuran jäsenille — ja ehkä muillekin.

Siten voivat vähitellen uudistua ja jälleensyntyä vanhat kultaiset ajat, jolloin Tuonenkylän päämaja todella oli Suomen teosofein henkinen, fyysillisesti kiteytynyt keskusta.

Päämajahomman yhteydessä olemme kaikki oppineet yhden asian. Olemme selvästi nähneet, mikä totuus piilee noissa vanhoissa sananlaskuissa: *concordia res parvae crescunt* (yksimielisyydellä pienet asiat kasvavat) ja *många bäckar små göra en stor å* (monet pienet purot tekevät suuren joen). Katsellessani taaksepäin menneeseen aikaan tunnen itseni sekä iloiseksi että kiitolliseksi siitä, että olen saanut olla mukana kauniissa työssä, jonka lopullista hedelmää ja tarkotusta emme vielä ehkä aavistakaan.

Sammatissa lokakuun 24 p:nä 1918.

PEKKA ERVAST.

SOPUSOINTU.

1) Ihmiset ovat persoonallisina olentoina laadultaan erilaisia. Tästä voimme ajatella johtuvan kaksi seikkaa, joista toista voitaisi sanota haitalliseksi, toista hyödylliseksi. Hyödyllisyys olisi siinä, että he, erilaisina olentoina toistensa kanssa kosketuksessa ollen, oppisivat paremmin ymmärtämään elämän rikkautta ja monipuolisuutta, sekä että he erilaisina särköllisinä olentoina hioutuisivat toisiaan vastaan, siten pakottautuen joustavuuteen ja täydellistymiseen. Haitallisena puolena taas voitaisi pitää sitä, etteivät he erilaisina olentoina ymmärrä toisiaan, joten he pian toistensa yhteydessä loukkaantuvat ja toisiansa loukkaavat. Tämä silloin aiheuttaa hajaannusta ja epäsointua heidän toiminnassaan.

2) Koska tämä hajottava puoli vaikuttaa häiritsevästi kaikessakin ihmisten välisessä toiminnassa, mutta erittäinkin sellaisessa henkisessä toimielimessä kuin Teosofisessa Seurassa, tahdomme me muodostaa ja ylläpitää T. S:n keskuudessa erikoista „Sopusointu“ nimistä ryhmää, jonka tarkoituksena on, että sen jäsenet koettavat yksilöinä ja ryhmänä sulattaa itsessään ja Seurassa esiintyviä erilaisia vivahduksia ja aatevirtauksia, jotteivät ne pääsisi toisiaan särkemään ja Seuraa hajottamaan, vaan pikemmin liittyisivät yhteen sopusoinnussa ja yhteisymmärryksessä, siten rikastuttaen kokonaisuutta ja lisäten ja vahvistaen sen voimaa. Näin me yksilöinä ja ryhmänä pieneltä osaltamme tahdomme olla nöyränä voimana lisäämässä T. S:n kelpoisuutta ja tehokkaisuutta sellaisena ihmiskuntaa palvelevana työvälteenä jollaiseksi H. P. Blavatsky ja H. S. Olcott ja heidän takanansa oleva Mestareiden Veljeskunta ovat perustamansa ja jatkuvasti ylläpitämänsä Teosofisen Seuran tarkoittaneet.

Ne T. S:n ja Mestareiden asian parasta sydämessään harrastavat T. S:n jäsenet, jotka tahtoisivat olla mukana tällaisessa Seu-

ramme sisäisessä sopusointutyössä ja tahtoisivat sitävarten liittyä edellämainittuun „Sopusointu“-nimiseen mietiskelyryhmään, voivat ilmoittautua kirjeellisesti allekirjottaneelle (os. Äggelby, Teosofinen Päämaja), joka antaa heille tarkempia tietoja mietiskelyajoista ja aiheista.

J. R. Hannula.

SUOMEN T. S:N JÄSENILLE.

Allekirjottanut pyytää T. S:n jäseniä olemaan säännölliset vuosimaksujen suorittamisessa, sillä laiminlyöminen ja huolimattomuus tuottaa erityisen paljon lisätyötä ja kuluja Seuralle. Syyskuussa ovat maksut viimeistään suoritettavat, etteivät jäsenet joutuisi pois Seuran kirjoista. Adyariin on suoritettava jokaisesta registeröidystä jäsenestä maksu ja senvuoksi ei voi pitää kirjoissa sellaisia, jotka eivät huolehdi vuosimaksuistaan.

Veljellisesti

Olga Salo.

T. S. VIRKAILIJAT.

Suomen Teosofisen Seuran nykyiset virkailijat ovat seuraavat: hallituksen puheenjohtaja, perustajajylisihteeri Pekka Ervast; varapuheenjohtaja Olga Salo; Kyllikki Ignatius; Hilda Pihlajamäki; G. V. Mustonen; Emil Paasonen; Jussi Snellman; varajäseniä: Rosa Laakso; Helmi Rissanen; G. V. Heiskanen.

Seuran jäsenmaksujen vastaanottaja, kirjevaihtaja ja Veljesrahaston hoitaja: Olga Salo. Seuran rahastonhoitaja: Helmi Rissanen.

Kannatusrahaston sihteeri ja puheenjohtaja: Toivo Eränen; rahastonhoitaja: Magda Aspelin; muut jäsenet: Aino Suomi; Lyydi Manninen; G. V. Heiskanen; I. Räsänen.

O. V. TIETÄJÄ.

Koska viime tammikuussa pidetystä perustavasta kokouksesta ei ollut olemassa rekisteröimistä varten vältämätöntä pöytäkirjaa, silloinen kirjuri, tuomari Unto Nevalainen, kun joutui punaisen ajan uhriksi, pidettiin uusi perustava kokous Helsingissä marraskuun 17 p:nä, jossa vahvistettiin entiset vaalit ja valittiin uusi jäsen johtokuntaan tuomari Nevalaisen tilalle. Johtokuntaan kuu-

luvut täten: Pekka Ervast puheenjohtajana, Emil Paasonen, Isak Räsänen, Olga Salo, Juho Tukiainen, Onni Honkavaara, Jussi Simpanen. Varajäsenet ovat: J. R. Hannula, Otto Salmi, Helmi Rissanen.

Toimitusjohtaja on Pekka Ervast, joka kirjottaa per procuram, kustannusliikkeen ja kirjakaupan hoitajana toimii neiti Helmi Rissanen.

